

VILNIAUS LIETUVIŲ NAMAI

Projektas „ŠOK Į MOKYTOJO KLUMPES“

„Tikrieji mokytojai vedasi mokinį kartu, padėdami, paskatindami, nukreipdami ir padėdami dvasiškai augti.“

(Filosofas ir mokytojas Šri Činmojus)

Mokytojai lydi mokinius nuo vaikystės visais pažinimo ir brandos etapais, padeda formuotis asmenybei, atskleisti gebėjimus, skatina kelti aukštesnius tikslus ir įveikti vis sudėtingesnes užduotis. Ar mokytojo darbas vien sausas informacijos pateikimas? Ar reikia turėti talentą, tam tikrą „pedagoginę gyslelę“?

Siekiant sužadinti gimnazijos mokinių norą domėtis mokytojo profesija ir praktiškai ją išbandyti, Vilniaus lietuvių namuose vyko projektas „Šok į mokytojo klumpes“. Gyvas realios darbo aplinkos patyrimas vaidina ypatingai svarbų vaidmenį mokiniams renkantys jų ateities karjerą, taip pat kuria palankias sąlygas formuotis tam tikriems jų įgūdžiams bei kompetencijoms. Projekto metu siekta atskleisti stipriąsias mokinių savybes, motyvuoti siekti aukštesnių pasiekimų, padėti ruoštis tolimesniam gyvenimui, tobulinti komunikavimo įgūdžius bei realiai „pasimatuoti“ profesiją.

Mokslo metų pradžioje mokiniai pasirinko norimą dalyką ir klasę, konsultuodamiesi su dalykų mokytojais, planavo pamokas: pasirinko klasę ir temą, susipažino su pamokos struktūra, nagrinėjo medžiagą bei ruošė pamokų planus, o netradicinės dienos metu, minint Tarptautinę mokytojų dieną, gimnazistai „šoko į mokytojo klumpes“. Vyko lietuvių kalbos ir literatūros, informacinių technologijų, matematikos, biologijos, užsienio kalbų (rusų, anglų), istorijos, chemijos, fizinio ugdymo ir muzikos pamokos. Jaunuosius mokytojus konsultavo šių dalykų mokytojai: lietuvių kalbos ir literatūros – Kristina Nugarienė, Violeta Bartkienė, Indrė Tumosienė, Gabrielė Agasarjanaitė, informacinių technologijų – Elvyra Griškevičienė, matematikos – Aliona Palkevič, biologijos – Lina Bajarūnienė, istorijos – Vilius Švėgžda, anglų kalbos – Živilė Tarvydienė, rusų kalbos – Vida Vileitienė, chemijos – Rasma Indriūnienė, fizinio ugdymo – Ramunė Juonienė ir Deimantas Žemaitis, muzikos – Judita Taučaitė. Pamokas stebėjo mokytojai ir gimnazijos administracija, džiaugėsi šio projekto metu sudarytomis galimybėmis ne tik įgyti realios darbinės patirties, bet ir sužadinti norą domėtis mokytojo darbu. Po kiekvienos pamokos vyko aptarimas, kurio metu mokiniai dalinosi įspūdžiais, kaip jiems sekėsi susidoroti su mokytojo darbu: pasiruošti pamokai, apgalvoti užduotis, valdyti klasę. Mokinių, išbandžiusiųjų „mokytojo duoną“, atsiliepimai po vestų pamokų.

Artur

„Idėja pabūti informatikos mokytoju man iš karto patiko, nes joje išmanau gana daug ir sprendžiau problemas, kurių nėra mokyklos kurse, todėl galiu mokinius išmokyti ko nors naujo. Pati pamoka praėjo neblogai, įgijau šiek tiek patirties būti mokytoju ir supratau visus sunkumus,

su kuriais mokytojas susiduria kiekvieną dieną, taip pat suvokiau, kaip svarbu rasti savitą priėjimą prie kiekvieno mokinio.“

Justas

„Tai buvo tikrai įdomi patirtis. Dar visai neseniai žiūrėjau į mokytojo darbą labai paprastai, atsainiai. Galvojau, kad vesti pamoką yra labai lengvas ir smagus darbas. Pasirodo, stipriai klydau. Nors pamoką vesti buvo smagu (turbūt dėl to, kad visi buvo labai rimtai nusiteikę), pamokos turinio paruošimui reikėjo įdėti nemažai laiko bei pastangų. Tuomet susipratau, jog taip mokytojai pamokoms ruošiasi beveik kasdieną. Šis fenomenas man šiek tiek priminė mokyklos namų darbų ruošą, toks brangaus laisvo laiko eikvojimas nepasirodė itin patrauklus, tačiau tai privertė mane dar labiau gerbti šią profesiją, vertinti turimus mokytojus.

Labiausiai iš visos pamokos patiko bendravimas su mokiniais. Vaikai pasirodė labai gabūs, kūrybingi .. Stovėdamas prie lentos, jaučiausi įdomus, netgi svarbus. Tai mane motyvavo stengtis kuo aiškiau perteikti informaciją, pasidalinti savo žiniomis, patirtimis. Jaučiausi prisidedęs prie augančios kartos skatinimo, auginimo, motyvavimo. Jausmas buvo įpareigojantis, tačiau ir labai įprasminantis. Manau, kad dar kažkada dar grįšiu prie mokytojo stalo, ar tai bus konkrečiai lietuvių kalba ir literatūra - nežinau.“

Marija

„Vedžiau matematikos pamoką 8 klasei. Buvo įdomu pabūti mokytoja, pasižiūrėti, kaip vyksta pamokos, kai tu esi prieš klasę. Sunkiausia buvo pasiruošti pamokai, nes norėjau padaryti gerą pristatymą ir kad vaikai suprastų temą. Mano manymu, reikia turėti talentą ir labai mylėti savo darbą, jei nori būti mokytoju, nes darbas iš tikrųjų yra labai sunkus. Man patiko tokia netradicinė diena, norėčiau, kad jų būtų daugiau.“

Sebastijanas

„Projektas man patiko, buvo įdomu ruošti pamokai ir vesti ją, nes neturėjau tokios patirties. Supratau, ką reiškia būti mokytoju ir pradėjau labiau vertinti šį darbą. Ilgai ruošiausi savo pamokai, o mokytojams tenka vesti ir po 8 pamokas per dieną. Mano nuomone, tai verta pagarbos. Jeigu būtų galimybė kitais metais dalyvauti, sutikčiau negalvodamas, dabar jau turiu idėjų, kaip galima įdomiai ir originaliai vesti pamoką.“

Albina

„Būti mokytoju nėra lengva. Mokytojas yra svarbus asmuo mokinio gyvenime, jis prisiima didelę atsakomybę. Aš buvau mokytoja tik vieną pamoką, bet labai pavargau ir supratau, kaip sunku dirbti mokykloje. Pamokos vedimas reikalauja stiprybės ir kantrybės“

Gabūs, pasirinktą dalyką išmanantys mokiniai ne tik Tarptautinę mokytojų dieną gali vesti pamokas, bet ir pajvairinti ugdymo procesą, tapti mokytojų asistentais ar pavaduojančiais jaunaisiais mokytojais. Toks norimos profesijos išbandymas ir patirti įspūdžiai neabejotinai padeda kur kas lengviau priimti konkrečius sprendimus dėl savo ateities ir karjeros.

Edita Juozėnienė,
Vilniaus lietuvių namų technologijų mokytojo ekspertė